

**HET
HORROR
KINDER
VOORLEES
BOEK!**

GESCHREVEN DOOR DE OPPER BOEMAN:

B.J STARINK

HET HORROR KINDER VOORLEESBOEK!

GESCHREVEN DOOR DE OPPER BOEMAN:

B.J STARINK

...Disclaimer...

Titel: Het horror kindervoorleesboek!

Copyright © 2021 - B.J Starink

Alle rechten voorbehouden.

Dit is een werk van fictie. Namen, personages, bedrijven, plaatsen, evenementen, landinstellingen en incidenten zijn ofwel het product van de verbeelding van de auteur of worden op een fictieve manier gebruikt. Elke gelijkenis met werkelijke personen, levend of dood, of werkelijke gebeurtenissen is puur toeval. Geen enkel deel van dit boek mag worden gereproduceerd of opgeslagen in een ophaalsysteem, of verzonden in welke vorm of op welke manier dan ook, elektronisch, mechanisch, fotokopieerapparaat, opname of anderszins, zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN:

Website: bjstarink.com

Cover design by: B.J Starink

Welkom kiddo's ik ben B.J Starink (mijn voornaam blijft nog even geheim) en ik heet jullie welkom in een boek vol nachtmerries! Een boek voor kinderen met een sterke maag en geen angst! Een boek die het beste voorgelezen wordt in een donkere slaapkamer met de boeman schuilend in elke hoek...

Heb je de kast bekeken, en goed onder je bed gesnuffeld? Want de boeman heeft een prominente rol in dit korte horrorverhalen boek! De boeman is echt en voedt zich op de nachtmerries van de slapende kinderen...

Maar de boeman heeft ook zijn zwaktes net als iedereen, de boeman is net als iedereen te verslaan!

Alleen heeft ieder kind een andere boeman die hun teistert. **En laat ikzelf nu ook een boeman wezen,** maar hoe jullie mij verslaan krijgen jullie nooit te weten...

Niet veel mensen weten van de krachten die wij boemannen bezitten, ze weten het pas als wij bezit van hun hebben genomen:

Checklist:

1. Liggen jullie warm in jullie bed togedekt met een schapenwollen dekbed?
2. Is mamma of pappa aanwezig om deze verhalen goed en boeiend te vertellen aan jullie?
3. Zijn jullie klaar voor deze verhalen vol angst en onmacht?
4. En de laatste zijn jullie klaar voor het geheim van de boeman?

Alleen als het antwoord ja op twee van de vier vragen van deze checklist zijn mag mamma of pappa deze verhalen voorlezen. Of als je je moedig voelt mag je ze van mij natuurlijk ook zelf proberen te lezen...

De laatste vraag van deze checklist is:

**IS HET DONKER ZAT OM TE
BEGINNEN??**

Verhaaltje 1.

De man met de gele tanden!

Eng score: **

Alweer wordt hij wakker in een bed vol zweet, alweer heeft hij een nachtmerrie gehad, alweer droomde hij over **hem**. **Hij** die altijd in zijn nachtmerries weet te komen en zijn gedachten weet te overheersen. Elke keer als hij aan hem denkt voordat hij gaat slapen krijgt Jean een nachtmerrie over hem.

Die schreeuwende man met zijn gele tanden bloot in zijn gezicht. Je weet wel zo'n viespeuk. Een nachtmerrie voor ieder kind en Jean is daar geen uitzondering van. Jean is zelf een 6-jarige held maar de nachtmerries worden zelfs helden te veel op een zeker punt in de eeuwigdurende nacht!

Met veel moeite staat hij op om naar naar beneden naar zijn vader en moeder te lopen en zijn ontbijt te eten. Zijn moeder ziet dat hij weer zo'n nachtmerrie heeft gehad, en zijn vader, ja dat is een echte man... Zijn vader tilt er niet zwaar aan en spreekt de mannelijke woorden: *"Ja jongen iedereen heeft wel eens nachtmerries"* uit.

Zijn moeder houdt hem vast en zegt tegen hem dat hij moet douchen voordat hij naar school gaat. Wanneer Jean na zijn ontbijt naar boven loopt om de badkamer in te stappen, hoort hij dat zijn ouders weer eens ruzie krijgen.

Hij hoort hij zijn moeder het weer eens voor hem opneemt tegenover zijn koppige vader en stapt dan de douche in. Zijn nachtmerrie staat hem nog bij en hij ziet de man met de gele tanden lopen in de badkamer. Hij hoort de blote voeten van de man telkens dichterbij komen, elke seconde loopt de man dicht en dichterbij naar het douchegordijn. Dan stopt het geluid van de kletsende blote voeten en ziet Jean alleen nog maar de schaduw van de man staan, die met zijn arm lijkt te zwaaien.

Snel trekt Jean het douchegordijn aan de kant, maar ziet niks, helemaal niks. Hij zal wel in zijn gedachten zitten. Nog van de nacht ervoor, dit is nog nooit gebeurt namelijk. Dat de man zich zelfs buiten zijn dromen om laat zien!

Jean is er niet gerust op en wanneer hij de douche uitzet hoort hij de mans blote voeten weer kletsen op de natte grond. Maar wanneer hij zoekend naar hem kijkt ziet hij niks.

Hij staat voor de spiegel en kamt zijn haar, dan gaat de telefoon. En zijn moeder pakt op:

Hallo met Julie... Ja die is nog thuis ja hoezo... Oh, oké dank u wel ziek maar goed uit dan... Doei!

Dan wordt hij geroepen en hoort hij dat hij niet naar school hoeft vandaag. Als hij vraagt waarom niet krijgt hij het antwoord dat zijn leraar ziek is geworden en kan hij uit opwinding een gat in de lucht springen. Hij is echt heel blij en springt en huppelt het huis rond.

Al snel komt bij hem het besef dat die man er misschien wel iets mee te maken had, die man met zijn blote voeten en gele tanden. Dit is de allereerste keer dat hij buiten zijn droom om komt. Eerst hoort hij de man en dan hoeft hij niet naar school. Hij kan hem wel omhelzen, want vandaag had een saaie dag geworden zonder zijn beste vriend Lukas die een paar dagen in het buitenland op vakantie is. Hij vraagt meteen hoelang het duurt voordat meneer Padra weer terug is maar een antwoord op zijn vraag krijgt hij niet (zul je altijd zien).

Het was een dag vol opwinding en spelen tv kijken en natuurlijk lekker eten, maar het is 8 uur en om 8 uur moet hij naar bed! Hij weet wat deze nacht brengen gaat, deze nacht brengt wat alle nachten brengen maar misschien kan hij op deze manier de man wel bedanken. Misschien kan hij in zijn droom de man weten te bedanken voor dit geschenk. Eindelijk een dag zonder wiskunde en rekenen. Eindelijk een doordeweekse dag met zijn vader en moeder alleen.

Hij geeft snel zijn vader en moeder een kus en een knuffel en rent de trap op naar zijn slaapkamer. Hij trekt snel zijn pyjama aan en gaat vol opwinding in zijn bed liggen wachtend op zijn slaap. Zijn slaap die hij na alle opwinding vandaag ook wel gebruiken kan. Maar zijn slaap lijkt weg te blijven, en het wachten op het zandmannetje duurt nu wel erg lang. Zal hij zijn huis voorbij zijn gelopen? De uren gaan voorbij maar hij komt niet in slaap. Dan besluit hij voor het raam te kijken of hij het zandmannetje zien kan.

Maar wat hij ziet had hij niet verwacht, wat hij ziet had hij nooit willen zien. Het is die man met zijn gele tanden bloot, de gele tanden lijken licht te geven in de veelte donkere straat. Hij lijkt dichterbij te zweven en hij lijkt bij hem via zijn raam naar binnen te willen. Jean laat hem binnen en probeert hem te bedanken.

Maar de man kijkt hem alleen maar aan en knikt zijn hoofd op en neer. Dan wordt Jean moe heel moe en loopt wankel op zijn benen naar zijn bedje toe. Hij ziet hoe de man hem toedekt en naar hem lacht. Zijn gele tanden zijn wit geworden en hij kinkt nogmaals met zijn hoofd. Daarna legt hij zijn hand op het hoofd van Jean en valt Jean in een diepe slaap.

Wanneer hij de volgende dag wakker wordt is zijn bed droog, dat is heel lang niet gebeurt. Hij loopt vrolijk de trap af maar pappa ziet er weer eens boos uit. Hij ziet eruit alsof hij ieder moment boos op alles en iedereen kan worden. Jean kan alleen maar denken dat hij vandaag toch liever op school is. hij wordt naar de douche gestuurd door zijn moeder en hij grijpt die kans meteen aan.

In de douche hoort hij de blote voetstappen weer en wanneer hij het douchegordijn opent staat er een normale man in de deuropening te lachen, hij zegt twee woorden voordat hij lachend verdwijnt:

Verdiende loon!

Hij wordt door zijn moeder geroepen, en loopt langzaam de trap af. Zijn vader zit bang met zijn handen in zijn haar aan de tafel zijn ontbijt te eten en zegt: ***Ik heb een hele erge nachtmerrie gehad vannacht jongen, sorry als ik anders dan anders overkom vandaag!***

Jean kan alleen maar lachen en zegt: ***Ja jongen iedereen heeft wel eens nachtmerries!***

Wat is het moraal van dit verhaal? Weet je dat? Een boeman kan heel eng overkomen en heel eng wezen in het begin maar als je je anders opstelt tegenover hem stelt hij zich ook heel anders op tegenover jou! De wereld van een boeman is gevormd door andere mensen, zoals ook jij en je vader en moeder. Een boeman is gevormd door haat en woede maar met een beetje liefde of zoals Jean deed door een simpel bedankje smelt je zijn ijskoude hart. En als dat gebeurt dan heb je een vriend voor het leven...Want je kan veel zeggen over een boeman, hij houdt zich schuil in jouw kast of misschien wel onder je bed waar je vieze stinkende sokken liggen. Maar een boeman zal altijd zijn invloed of kracht verliezen als jij er niet meer op in gaat!

Dus het moraal van dit verhaal kan niet anders zijn dan dat liefde sterker is dan haat!

Ik weet zeker dat je lekker slaapt nu je het eerste geheim van ook jouw eigen boeman weet. Maar we hebben er nog veel meer te gaan! Alleen dat gaat van dag tot dag, zoals papa of mamma wel eens gezegd hebben: Niet te veel hooi op je vork nemen! Want te veel informatie in één keer, is ook weer niet goed voor je! Deze boeman ziet je morgen weer bij het tweede verhaaltje en het tweede geheim, Slaap zacht!

Einde van het eerste verhaaltje!

Verhaaltje 2.

De eeuwige schreeuw!

Eng score: ***

Het is donker in de slaapkamer van Joy, ze is nooit bang voor het donker geweest maar wel voor iets anders. Iets wat zich in haar kamer schuilhoudt en alleen in het donker naar voren lijkt te komen. Een enge man die zich in een spin of andere beestjes kan veranderen. Een man met voelsprietten en grote lange kaken, een man met vier armen en benen.

Haar grootste nachtmerrie, en haar engste angst (ja geef haar eens ongelijk). Deze man is op haar uit en zal haar ten alle tijden ten onder laten gaan en willen zien lijden. Alleen de gedachte aan deze man laat Joy al kippenvel over haar gehele lichaam krijgen.

Altijd als hij dichtbij is krijgt ze kippenvel. Dan weet ze dat hij er aan komt, als ze de koude kriebels krijgt alsof er iemand in je nek blaast dan weet ze dat hij zich weer laat zien. Die engerik, die viezelak, die angstkaak... Waar zal hij nu weer in veranderen? Weer in een spin of dit keer weer in een worm of duizendpoot die zich om haar heen krult en haar langzaam laat stikken?

Ze wacht al een tijdje op hem maar hij is niet te zien terwijl de koude kriebels maar doorgaan en doorgaan, iemand staat achter haar in haar nek te blazen. Maar ze durft niet om te kijken, geen oogcontact maken, niet met hem!

Dan heeft hij een vrije doorgang om haar gedachten binnen te dringen en om haar weer te wurgen. Dat laat ze niet toe niet dit keer! Dit keer gaat ze slapen en trillend van angst draait ze zich om om in slaap te kunnen komen. Ze hoort hem lopen en het snel trippelend geluid van de acht grote spinnenpoten maakt haar nog banger dan eerst. Ze trekt de dekens over haar hoofd heen en legt het kussen op haar oren, maar het geluid gaat niet weg.

Het geluid blijft maar doorgaan en doorgaan ze moet kijken, ze moet kijken waar hij is. Maar ze mag niet toegeven aan haar nieuwsgierigheid, niet nu! Ze mag hem niet weer laten winnen!

Geen oogcontact, geen oogcontact, geen oogcontact!

Zegt ze zachtjes in zichzelf terwijl ze de dekens telkens een stukje verder optilt. En wanneer de dekens helemaal zijn opgetild ziet ze hem, pal voor haar met zijn lange puntige vieze kaken en zijn vele harige spinnenpoten. Altijd als hij haar ziet gaat hij schreeuwen. Altijd en alleen als hij haar ziet!

Die eeuwige schreeuw waar geen einde aan lijkt te komen. Het maakt haar zo bang als het maar kan het is een schreeuw vol woede en afgunst. Alsof hij haar ieder moment oppakt en meeneemt naar zijn spinnenhol, om haar daar op te eten zoals alleen spinnen dat doen!

Maar ook nu schreeuwt hij en is hij weg, zoals altijd!
Zoals elke keer opnieuw! Elke keer opnieuw
gebeurt hetzelfde, en ze durft het haar ouders of
oudere broer niet te vertellen. Want die lachen haar
keer op keer uit, ze staat er alleen voor om met hem
het gevecht aan te gaan.

Zoals in de oude horrorfilms waar haar oudere
broer zo van houdt moet ook zij het gevecht met
hem aangaan! Helemaal alleen maar zoals ook in zo
een horrorfilm wordt bewezen ben je niet sterk in
een groep, ben je het sterkst alleen. En ze gaat de
strijd met hem aan, door die films helemaal te
ontleden tot het gaatje! Moet je maar eens opletten
wat er gaat gebeuren met hem! Zij wint deze strijd
enger dan dit wordt het niet! Hier kan geen film
tegenop, hij zal het bezuren!

Dus loopt ze naar de kamer van haar oudere broer
die wel prinsheerlijk ligt te slapen en pakt een
stapel dvd's, ze moet het heel rustig aan doen want
dit zijn geen films voor kinderen zeggen haar vader
en moeder altijd. Rustig en kalm heeft ze een stapel
van wel 7 of 8 films in haar armen waarmee ze naar
haar eigen kamer loopt.

De eerste film boeit haar niet zo: De wraak van het
spook van de notre dame! En de tweede ook niet zo:
Helhond! Maar de derde heeft haar interesse:

Vermoord door de ondode in de kast! Die kiest ze uit. Ze pakt haar draagbare dvd-speler en begint aan de film. Om zo een einde te maken aan de invloed van deze enge spinneweb. De film is in het Engels maar gelukkig kan ze de ondertiteling een beetje volgen. Deze film begint net als wat zij zelf meemaakt elke nacht, het kippenvel, de koude kriebels en dan opeens is hij daar. Hoe wapen je je tegen een ondoed monster? Dat is wat ze wil weten!

Maar de film duurt en duurt en duurt maar zonder dat ze een antwoord krijgt. De maan gaat langzaam onder en de zon komt drie films later op. Maar een antwoord op haar vraag heeft ze niet gehad ze kan hem horen lachen vanuit de kast! Maar vanavond pakt ze hem terug want als haar één ding duidelijk is geworden van het kijken naar die films dan is het wel dat ieder monster zijn zwakte heeft... En die zwakte gaat ze vinden, die zwakte nekt hem.

De dag gaat langzaam voorbij, het ene uur nog langzamer dan de ander en haar schooldag werkt ook niet mee. Het is allemaal maar saai wat ze vandaag moet leren (school blech maar het is nodig).

Er is geen plezier bij haar klasgenootjes en ze lijken haar allemaal aan te kijken alsof ze wat fout gedaan heeft. Het beeld van haar kijkende klasgenootjes

blijft haar de hele dag bij, totdat ze haar avondeten op heeft en naar bed kan! Deze lange akelige dag is ten einde gekomen. En ja hoor daar is het kippenvel weer en daar zijn de koude kriebels weer. Hij komt eraan! Hij blaast in haar nek en meteen maakt ze oogcontact, ze kijkt hem recht en boos aan, klaar voor de strijd!

Wat er daarna gebeurt had ze nooit voor mogelijk gehouden, de spinnenman is helemaal niet gevaarlijk of eng! De spinnenman heeft hulp nodig daarom schreeuwde hij zo, dat was helemaal geen schreeuw uit woede maar uit pijn. De spinnenman wijst naar één van zijn spinnenpoten en Joy ziet dat er een punaise inzit. Hij vroeg alleen maar om hulp iedere avond! Hij wou haar helemaal niet opeten... Als ze de punaise uit de spinnenpoot haalt dan veranderd de spinnenman van een agressieve enge ondode angstkaak in een lieve jongen die haar bedankt en haar omhelst voordat hij de kast weer inloopt nadat hij haar een veilige nacht gewenst heeft.

Joy kan weer lachen en bedenkt zich dat deze enge spinnenman haar nu elke nacht veilig houden zal!

Wat is het moraal van dit verhaal? Weet jij dat? Een uiterlijk of gedaante van iemand hoeft niet te betekenen dat die persoon slecht is. Kijk naar deze

boeman eigenlijk had hij gewoon hulp nodig, want met een spinnenpoot kan je natuurlijk geen punaise verwijderen uit je voet. En waar Joy al die tijd bang is geweest voor hem had hij gewoon heel veel pijn. Maar toen ze die pijn van hem weghaalde veranderde zijn enge uiterlijk ook meteen. En beschermt hij haar nu tegen de andere boemannen uit de boemannenclub. Ze heeft een vriend voor het leven alleen maar door hem te helpen waar niemand dat zou durven.

Maar jij wel toch? Jij durft ons boemannen toch wel te helpen als wij eens hulp nodig hebben?

Wij zijn zo eng nog niet, al zijn er sommige gevallen uit onze club ja die zijn dat wel, maar ook hun hebben hun zwakte. Dus het moraal van het verhaal is: Laat je niet leiden door het enge uiterlijk van iemand, alleen omdat hij er anders uitziet betekent nog niet dat hij jou iets wil aandoen of op wil eten! En als je je laat leiden door angst, dan komt niemand een stap verder. Want angst is soms goed maar soms is het ook onnodig! Slaap zacht!

Einde van het tweede verhaaltje!

Verhaaltje 3.

Geesten bestaan niet toch?

Eng score: ***

Rob is een jongen van 13 zonder angst, zonder berouw en zonder geweten. Zo gaan de verhalen over hem rond. Maar Rob is een normale jongen met heel veel angst, en veel spijt maar ook met een geweten wat hem elke keer weer in lijkt te halen. Alleen de mensen zien hem als een gevaar. En dat is logisch maar ontzettend moeilijk om mee om te gaan.

Als hij gewoon ergens heen loopt dan kijken de mensen hem aan en dan weet hij al hoe laat het is. Er is een nieuwe roddel geboren. Er gaan zoveel roddels over hem rond dat de arme Rob het liefste op een kerkhof is te vinden. Waar niemand hem ziet of aanspreekt, waar hij gewoon rust krijgen kan. Tussen de geesten van de andere onbegrepen mensen. Maar geesten bestaan niet, dat is hem altijd verteld.

Wat zou hij graag een geest willen zijn, gewoon ophouden te bestaan. En gewoon rust kunnen krijgen. Dat wordt weer een retourtje kerkhof voor hem. Hij gaat alle kerkhofjes stuk voor stuk af de een nog rustiger dan de ander. En hij praat tegen bijna alle graven die hij vinden kan. Hij vertelt de geesten over de pijn die mensen hem aandoen. En over de eeuwige oordelen die mensen over hem lijken te hebben. Dan buigt hij zijn hoofd uit respect en keert om naar huis.

Zo ziet zijn weekend eruit, op het kerkhof praten tegen de andere onbegrepen mensen. Zondags is het meestal erg druk op het kerkhof, drukker dan anders, dus probeert hij het meeste op de zaterdag te doen. Er gaan al verhalen rond dat hij een zoon van een grafdelver is, en dat hij zwarte magie beoefend, en meer van dat soort verhalen.

Hij woont in een christelijke buurt en daar komen de roddels vandaan. Het enige wat hij wil is met rust gelaten worden. Nachten lang ligt hij wakker van hoe de mensen hem behandelen. Maar hij houdt altijd zijn mond, dat hebben opa en oma hem wel duidelijk gemaakt. Hoe meer hij erop in zou gaan hoe meer verhalen er zouden komen. Hij heeft het wel geprobeerd om te zegen dat het niet waar was wat ze over hem zeiden en daar komt zijn grootste spijt vandaan. Opa en oma hadden namelijk gelijk en de verhalen werden alleen maar erger. Dat is de reden dat de arme Rob zijn rust alleen op het kerkhof kan vinden.

Maar mensen praten alleen maar door. Na nog een lange slapeloze nacht gehad te hebben gehad besluit hij toch om zondags naar het kerkhof te gaan. Hij liet zijn oog al eens vallen op een verwilderd graf, de opper onbegrepen geest. Hij zal heel weinig bezoek krijgen van vrienden of familie.

Niet zoals de rest hier, deze geest is alleen op de wereld. *En ik ga hem helpen* zegt hij zacht in zichzelf. Hij loopt naar de grafsteen en legt zijn hand er bovenop met de woorden:

Wij snappen elkaar, en ik help u naar het licht!

Meteen als hij dat gezegd heeft voelt hij zich warm worden vanbinnen. En gaat er een gevoel van puur geluk en rust door hem heen. Dit heeft hij al die tijd gezocht, een uitweg! Rob bedankt de geest en beloofd dat hij terugkomt maar heeft onderweg het gevoel alsof hij gevolgd wordt. Een raar alert gevoel overkomt hem, en hij blijft maar achteromkijken. Hij blijft maar zoeken naar wie er ook achter hem loopt maar niemand die hij te zien krijgt. Hij is helemaal alleen er rijden geen auto's, brommers er lopen geen mensen of er fietsen geen mensen. Hij is helemaal alleen en hij vindt het heerlijk.

Geen mensen geen verhalen, geen verhalen geen roddels! Een heerlijk gevoel, om helemaal alleen te zijn. Hij kan alles doen wat hij wil en daar kan hij die geest voor bedanken, dat doet hij ook vol overgave! De geest komt tevoorschijn het is een oudere man met lang verwilderd witgrijs haar. Hij zegt: ***Ik zie jou nu zo vaak op het kerkhof lopen opzoek naar rust, geen dank Rob! Maar bedenk wel dat dit geschenk eenzaam wordt!***

Dan verdwijnt de man net zo snel als dat hij tevoorschijn kwam. En Rob lacht erom eenzaam hoezo eenzaam dit is het lekkerste wat er maar bestaan kan. Er is niets fijner dan geen mensen om me heen! Hij loopt trots naar huis om het goede nieuws tegen zijn vader en moeder te vertellen. Maar ook die zijn weg, en nu komt het besef pas bij hem dat dit helemaal geen geschenk is! Dit is een vloek, hij moet terug naar dat kerkhof maar welke was het nou ook alweer? Hij heeft er de afgelopen twee dagen wel heel veel afgelopen.

Helemaal alleen in een wereld die veel te groot voor hem is, mensen zijn een vloek op zich maar mensen zoals zijn vader en moeder opa en oma, die mogen niet weg. Er zijn ook goede mensen maar helaas meer slechte! Hij probeert zijn gedachten te richten op welk kerkhof hij nou toch vandaan kwam maar het lukt hem niet, dus hij slaat een willekeurige weg in om te proberen terug te komen bij het verwilderde graf.

Het enige wat hij hoort in zijn hoofd is de oude geest uitdagend lachen. In tranen schreeuwt hij:

**DIT WIL IK NIET, GEEF ME MIJN OUDERS
TERUG! ALSJEBLIEFT GEEF MIJ MIJN OUDERS
TERUG!**

Maar de geest lacht hem alleen maar uit!

De arme Rob stort in tranen in elkaar en smeekt:
Alsjeblieft, alsjeblieft, laat me eruit laat me uit deze hel.

Nog lacht de geest in zijn hoofd en vraagt hem: ***Wil je er echt uit jongen?***

Rob knikt met zijn hoofd en smeekt: *Ja laat me eruit, laat me hieruit!*

De geest lacht en hij hoort een vingerknip dan ziet hij zijn vader en moeder op het kerkhof lopen en rent meteen naar ze toe om ze stevig te omhelzen, en ze nooit meer te laten gaan. Als zijn vader vraagt waar hij geweest is zegt Rob geen woord, terwijl de oude man lachend bij zijn graf staat. Rob wijst een keer naar de man waarna de man meteen verdwijnt als een boom die gekapt wordt in een veel te druk bos. Zijn vader en moeder zagen het allebei gebeuren en kijken elkaar vol ongeloof aan. Dan vraagt zijn moeder: *Ricardo geesten bestaan niet toch?* Zijn vader steekt zijn beide handen omhoog en schudt met zijn hoofd alsof hij wil zeggen ik weet het nu ook niet meer. Maar als rob zegt: *Kom we gaan naar huis die verhalen en roddels leer ik wel mee leven ik hou van jullie!* Dan weten ze dat er wel degelijk iets gebeurd is op dit kerkhof, maar zijn ze blij toe!

Weet jij het moraal van dit verhaal? Rob is door een echte hel gegaan door zijn altijd roddelende bureu. En ik denk dat jij ook wel weet wat dat met je doet of niet? Rob zocht alleen maar rust in zijn hoofd maar wat hij vond was niet leuk. Wat hij vond was iets te veel van het goeie.

Een vloek zoals hij het zelf noemde maar tevens een geschenk, want dankzij deze vloek maakt het hem niet meer uit wat mensen van hem denken. Het kan altijd erger en dat heeft hij helaas op de harde manier moeten ondervinden...Dit verhaal ging niet over een boeman, maar daar komen we nog wel op terug! Dit verhaal ging over onmacht, het wensen van iets waar de gevolgen te erg van kunnen zijn. Rob kon zonder alle mensen leven maar niet zonder zijn ouders... En ook hun gingen weg! Kan jij je een leven zonder je ouders bedenken? Alleen maar omdat jij op dat moment rust nodig hebt?

Nou ik ben een 2700-jarige boeman, en ik heb veel gezien en ook veel kindjes bang gemaakt, maar dat zou ik niet kunnen. ***Dat is nou het verschil tussen een goede en een slechte boeman!***

Ik hoop dat jullie weer van dit verhaaltje genoten hebben. En slaap zacht! Maar vergeet niet er kijkt altijd iemand mee!

Einde van het derde verhaaltje!

Verhaaltje 4.

Terugkeer van de boeman!

Eng score: *

Het is 11 uur in de avond wanneer Marieke wakker in haar bedje ligt. Weer een nachtmerrie over hem gehad. Weer een bloederige en weer een pijnlijke ontwaking. Haar gehele rechterzij doet pijn maar waarvan? Heeft hij dat gedaan? Heeft hij die kracht? Kan hij mij raken wanneer ik slaap? De vragen gaan door haar bange hoofdje alsof er een goederentrein doorheen snelt.

Ze weet dat hij er is geweest want haar speelgoed ligt niet meer op de oorspronkelijke plek. Dat doet hij altijd! Hij speelt met mijn speelgoed, maar waarom? Wanneer ze haar pyjama optilt ziet ze de klauw van hem, haar boeman! Met nagels en al staat zijn klauw in haar zij gedrukt. Met haar boeman moet je geen ruzie maken.

Hem moet je gewoon laten razen en hij raast vaak en lang. Hij scheldt veel en vaak. Deze boeman is een slechte boeman. Zoals waar we eerder over hadden, dit is een slechte boeman uit de boemannen club. Een boeman gevormd door zijn eigen verleden. En één die niet aan de kant gaat voor andere bedreigingen. Hij is de één van de ergste uit onze club, maar nog lang niet de ergste. Al doet hij zijn best om wel op die plek te komen.

Maar om dat voor elkaar te krijgen moet hij haar levenslust uit haar weten te zuigen.

Je weet wel haar ziel! Hij moet haar ziel verorberen, om de ergste van de ergste te worden. Om op nummer 1 te kunnen staan. En zo te zien heeft hij vannacht weer zijn best gedaan. Zo te zien komt hij telkens dichterbij zijn doel. Iets wat nooit mag gebeuren.

Iets waar wij goede boemannen niet achter staan of steunen. Maar helaas ook iets wat gebeuren kan, als het verleden te erg is geweest. Jij weet wel wat ik bedoel, kom je thuis met slechte cijfers hoor je het drie of weken later nog van je ouders. En nou bij hem was dat ook, maar dan nog iets erger. We hebben allemaal een verleden ja jij ook! Maar het mooie aan kind zijn is dat je ervoor af kan sluiten waar dat nodig is. En dat heeft hij nooit geleerd hij kent geen kinderlijk onschuld zoals jij en laat dat nu merken.

1600 jaar later, ja dat is lang hé? Maar het is wel echt waar! Zijn missie is om de ergste te worden die er maar bestaan kan. en hij is aardig op weg. Als Marieke zich niet weet te wapenen tegen hem, en hem niet weet te stoppen is het te laat. En ik ben bang dat dan de boemannen club dan ophoudt te bestaan. Ze kijkt nog een keer naar haar zij en vraagt zich af waarom juist haar dit moet overkomen.

Maar elke boeman heeft zijn orders, iedere boeman komt van bovenaf, als je snapt wat ik bedoel! We zijn allemaal maar pionnetjes om het leven van een kind te kunnen redden, en er voor het kind te kunnen zijn. Al lijkt dat niet altijd zo hé? Vooral niet voor Marieke op dit moment!

Ze laat de blauwe plekken aan haar ouders zien en die lachen erom want die zien niks. Nee wonden van een boeman kan alleen jij zien, en niemand anders! Vooral geen volwassenen, heel af en toe zit daar wel een uitzondering tussen, maar dan moeten die volwassenen zelf hun eigen jeugd nog herinneren. Maar dat doen de meeste niet meer!

Ik weet dat ze er helemaal klaar mee is en de strijd met hem aangaat, tenminste ik hoop het! Want de gehele boemannen club kan vallen door zijn fouten. En zoals ik al zei: Zijn we er om de kinderen te helpen. Ze loopt de trap weer op en gaat opzoek naar zijn geur, hij heeft een hele speciale geur om zich heen hangen en mix van zweet en zwavel.

Ja dan weet je dat het een verkeerde is hé? En hoe versla je zo een sterke boeman? Hoe versla je je grootste angst? Hoe moet ze zich weten te wapenen tegen hem zonder wapens of hulp? Daar gaat ze achter komen, en wij net zo, want ik ben ook benieuwt!

Vooral of ze onze club intact en puur kan houden!
Ze ruikt overal maar hij lijkt nergens te zijn totdat ze iets hoort vallen in de slaapkamer van haar ouders, daar is hij! Ze loopt er vol woede en agressie naartoe en ja hoor hij wacht haar op met zijn handen wenkend, alsof hij wil zeggen kom maar op!

Ze loopt telkens sneller naar hem toe totdat ze begint te rennen ze slaat en trapt wild om zich heen. Maar hij lacht alleen maar, en verdwijnt in de donkere kast. Ze sprint hem kamer na kamer achterna totdat ze hem kwijt is, en hij haar bovenaan de trap naar beneden duwt. Ze weet zich nog net vast te klampen aan de leuning. Maar verlamd uit angst staakt ze het gevecht. Dit had ze toch niet kunnen winnen.

Maar ze is er wel achter dat door haar agressie en woede hij minder sterk handelde dan wanneer ze bang voor hem is. Zou dat zijn zwakte zijn? Denkt ze wanneer ze nog een keer naar de klauw in haar zij kijkt. Wat zou hij eigenlijk willen? En hoe stop ik hem zijn de vragen die door haar hoofd heen gaan. Met veel angst loopt ze trap met knikkende knieën af, dit scheelde weinig! Haar ouders lachen erom en vragen haar of ze bijna gevallen was. Haar antwoord luidt: *Ja kan gebeuren hé ik was even onvoorzichtig!*

Ze heeft het al een paar keer geprobeerd uit te leggen aan haar ouders maar die luisteren toch niet. De dag gaat langzaam voorbij totdat het bedtijd is maar ze wil niet naar bed, want dan is hij er wel! Dus mag ze iets langer wakker blijven een heel half uur langer (nou, nou)... Maar dan moet ze echt naar bed, haar ouders zien dat ze bang is voor iets. En haar vader loopt al mee naar haar kamer met de woorden: *Waar is hij dan?* Maar ziet niet dat hij recht voor hem staat te briesen met rook komend uit zijn neusgaten.

Ze zegt: *Nee vandaag is hij er niet! Eindelijk dank je pap!* Haar vader geeft haar de tip die hij vroeger ook gebruikt heeft. *Wees niet bang lieverd alleen dan verliest hij zijn invloed, gewoon niet bang wezen, dan verdwijnt hij!*

Haar boeman komt telkens dichterbij en ze ziet dat hij zich op haar angst voedt, ze ziet dat haar vader gelijk heeft. En gaat rechtop staan, ze kijkt hem recht aan en zegt: *Ik ben niet bang voor jou!* Hij lacht er in de eerste instantie om maar later ziet hij dat ze het meent als ze het nog een keer zegt. Hij trilt op zijn voeten en na drie keer gezegd te hebben dat ze niet bang is verdwijnt hij! Haar grootste angst verdwenen door niet bang te zijn, pappa had gelijk!

Ik zei toch dat we later terugkwamen met nog een boeman verhaaltje? Dit is onze grootse kracht. Wij leven op de angst van de kinderen. En met hun nachtmerries maken wij een heel koninkrijk. Helaas zijn er veel heel veel slechte boemannen die de angst van de kinderen gebruiken om er zelf beter van te kunnen worden zoals deze in het vorige verhaaltje! Een boeman hoort geen angst te zaaien maar juist de angst afnemen. Zodat de kinderen een veilig leven tegemoet gaat. Maar dat kan alleen maar als jullie een keer goed bang geweest zijn. En dat is onze rol. Onze enige rol, om jullie angst af te nemen door eerst angst te zaaien.

Dus wat is het moraal van dit verhaal weten jullie dat? *Het grootste kwaad in jullie slaapkamer kan worden verslagen door er geen aandacht meer aan te schenken. En door het kwade in hem niet meer te voeden met angst!*

Iedereen kent een boeman en iedereen heeft er ooit één gehad, maar zonder die boeman hadden de meeste mensen nog steeds in angst geleefd. Dus we mogen van geluk spreken dat ze bestaan!

Ik hoop dat jullie weer genoten hebben van dit verhaaltje, want we zijn echt allemaal zo slecht nog niet! *Slaap zacht en tot morgen!*

Einde van het vierde verhaaltje!

Verhaaltje 5.

De keerzijden!

Eng score: *

Iedere boeman probeert een kind zodanig bang te krijgen dat hij of zij de ergste nachtmerries krijgt. Maar dat is niet om het kind te kwellen. Wel nee dat is eigenlijk heel egoïstisch van ons. Want met jullie nachtmerries wordt het koninkrijk van de boemannen mooier dan wat je ooit gezien hebt. Maar alleen de ergste nachtmerries van het bangste kind kan dit voor elkaar krijgen. Want laten we eerlijk zijn tegen elkaar de nachtmerries van een kind zijn de ergste die er maar wezen kunnen.

We zijn allemaal ooit eens bang wakker geworden na een hevige en doodenge nachtmerrie. Zo ook Karel die weer een nachtmerrie te pakken heeft, een hele enge vol enge dingen. Dingen zoals pratende koeien die de raarste dingen doen en hem achterna zitten. Elke nacht opnieuw beleeft hij een andere doodenge nachtmerrie.

En elke ochtend wordt hij net zoals Jean en Joy in het zweet wakker. Maar Karel tilt er niet zwaar aan, of misschien wel niet zwaar genoeg. Hij weet dat het altijd erger kan naar zijn moeder luisterend die wel eens gillend wakker wordt.

Het kan altijd erger is wat hij tegen zichzelf zegt wanneer hij weer eens bang wakker wordt. Karel is nog maar 7 jaar oud maar hij heeft de gedachten gang van een volwassen man ontwikkeld.

En dat is voor ons boemannen moeilijk om mee om te gaan. Wij moeten de jeugdigheid van een kind kunnen behouden juist door ze nachtmerries te geven. Maar bij Karel is het schip al weggevaren. En toch blijft zijn boeman het vol hoop proberen. Zijn dromen te veranderen in nachtmerries om zijn jeugdigheid te behouden.

Want een kind is een kind en hoort een kind te blijven. Een kind mag nooit volwassen denken of worden. Zolang als het kan moet een kind een kind blijven. En wanneer hij de volwassen leeftijd heeft moet hij nog een kind kunnen zijn.

Maar bij Karel is het eigenlijk al te laat. Hij heeft voor zijn leeftijd al veel te veel gezien en meegemaakt en dat is te merken. Zijn kinderlijke zelf is aan het weggaan, en maakt plaats voor een volwassen man.

Maar zijn boeman heeft nog één laatste truc voor hem in petto, en daar gaat hij vannacht achter komen. Ons koninkrijk moet verder gebouwd worden anders wordt zijn boeman uit de club gezet omdat hij niet meegebouwd heeft, aan ons paradijs. En dat willen we allemaal niet maar soms moeten we ook gemeen tegen elkaar zijn!

En dat moeten we soms ook zijn, dus Danoli moet de klus klaren.

En daar maakt Danoli zich ook zorgen om dat hij uit de club wordt gezet. En doet zijn best om Karel de ergste nachtmerrie tot nu toe te geven. Hij kijkt toe hoe Karel het leuk in zijn klaslokaal heeft met zijn vriendjes en wordt er eigenlijk jaloers op. Hij wil dat ook, maar Danoli is maar gewoon een boeman. Gewoon een vervangbare boeman.

Karel die thuiskomt en met veel liefde wordt ontvangen door zijn vader en moeder, Danoli ziet alles, en wordt met de seconde jaloers er op hem. Dan wordt Danoli boos en gaat er in de avond van alles in het huis vliegen. De vader en moeder van Karel weten niet wat hun overkomt maar Karel gaat gewoon weer naar zijn kamer.

Alsof het de gewoonste zaak van de wereld is dat dit gebeurt. Karel weet dat hij dit doet, zoals gewoonlijk is hij het die hem plaagt. Die rare lange man in die lange zwart leren jas, die in het hoekje van zijn kamer staat elke nacht. Waar vuur uit zijn neusgaten komt en die hele lange nagels heeft waarmee hij wel eens over de muur krast met een piepend geluid.

Maar nu is hij te ver gegaan en nu gaat Karel de strijd met hem aan. Hij heeft hem al die tijd zijn gang laten gaan maar, dit is de bekende druppel voor Karel, en hij is die emmer!

Karel gaat in bed liggen en denkt: kom maar op!
Danoli lacht in een zware stem afkomstig uit de hel:
Uitdaging geaccepteerd! Op het moment dat Karel
de zware stem gehoord heeft verdwijnt hij in een
diepe slaap. Wat er daarna gebeurt is dat Karel in
een wonderschoon land komt, met veel groen
natuur en veel water. Dan ziet hij de man met de
lange zwarte jas naar hem toe lopen, en hij steekt
zijn hand met lange puntige nagels uit.

Als Karel de hand pakt komt hij direct terecht in
zijn slaapkamer, en buigt de man over hem heen
met zijn mond open waar een gespleten tong
uitkomt. Er komt vuur uit zijn neusgaten en hij ziet
hoe zijn ouders vast zitten in een doos van plastic
met twee luchtgaatjes.

Hij probeert los te wurmen om zijn ouders te
bevrijden uit de doos maar de man heeft hem te
stevig vast en likt met zijn tong over zijn gezicht.
Karel schreeuwt het uit maar het werkt niet de man
houdt niet op. Hij krijgt 6 armen en houdt Karel
zelfs nog steviger vast.

Hij kan er niet uit ontsnappen er is geen uitweg,
maar toch bedenkt hij zich het kan altijd erger.
Waar dat vandaan komt weet hij ook niet goed,
maar hij bedenkt zich het kan altijd erger!

En dat geeft hem de kracht die hij nodig heeft om los te komen uit de grip van Danoli. En wakker te worden in zijn bed. Hij kijkt naar zijn klokje op zijn nachtkastje en ziet dat het nog maar 7 uur in de avond is. Hij heeft nog een uur om met zijn ouders door te kunnen brengen voordat hij weer naar bed moet. En dat uur grijpt hij met beide armen aan.

Alleen door de gedachte het kan altijd erger! Hij heeft zijn moeder vaak horen gillen ook als zijn vader aan het werk was. En dat heeft hem gehard. Er is geen nachtmerrie zo erg als die zijn moeder heeft als ze slaapt.

En wanneer hij weer beneden is en zijn ouders bezig zijn om de rotzooi van Danoli op te ruimen zegt hij vrolijk:

Dank je mam het kan altijd erger!

Deze was niet echt eng hé? Dat was ook de bedoeling! Want soms hoeft een verhaaltje niet altijd eng te zijn om de boodschap door te brengen en deze boodschap was overduidelijk of niet? Dankzij de nachtmerries van zijn moeder is Karel harder naar zichzelf geworden. Iets wat niet toegejuicht wordt door de boemannen vereniging. Want je jeugd moet je niet vergooien, want dan maak je het jezelf heel moeilijk.

Voorals je bedenkt dat wij boemannen hier zijn om jou te helpen. Jou te helpen om het leven bij de hoorns te grijpen en niet los te laten. Wij boemannen zijn de ruggengraat van de wereld, want iedereen heeft een boeman gehad. Ook ik, de opper boeman, en Danoli en de rest van onze leden van de boemannen club. Dus weet jij het moraal van dit verhaal?

Ook al is de nachtmerrie nog zo eng of snel, met je jeugd alleen red je alles vanzelf wel!

Dus ook deze nacht een hele fijne nachtrust en mocht je een nachtmerrie krijgen, denk dan aan wat misschien Danoli wel voor jou probeert te doen! Je kan rennen voor ons of je kan vechten tegen ons maar het feit blijft dat wij hier zijn om jou te helpen, slaap zacht en tot morgen voor een nieuw verhaal!

Het einde van verhaaltje vijf!

Verhaaltje 6.

Bus 9097!

Eng score: ***

We kennen het allemaal wel een schoolreisje ja ik ook, de opper boeman! Ik ben niet als boeman geboren weet je? Niemand is zo geboren, wij worden zo gemaakt! Monika ziet nu haar eerste schoolreisje naderen, en ze is nerveus! Waar zou ze heen gaan is de grote vraag! Een vraag die nog niet beantwoord wordt door de meester of juffrouw.

Haar knikkende knieën begeven het zowat wanneer ze vol verwachting uit het raam kijkt opzoek naar antwoorden buiten de school. Ze begint met haar benen te wiebelen en wordt zenuwachtiger met de seconde. Zullen pappa en mamma of opa en oma haar niet missen als ze weg is? En hoe zit dat met haar broer? Hij zit op dezelfde school dus zal hij vertellen tegen pappa en mamma als ze wat later komt?

Ze weten ervan dus zij kan met een gerust hart op haar eerste schoolreisje gaan. Ze ziet wat aankomen een grote bus met wel plek voor 60 kinderen. Zal die voor haar zijn? Moet ze daarin zitten, samen met de rest naar een nog onbekende plek?

Is zij de enige die het niet vertrouwd? Is zij de enige die zenuwachtig is? Haar benen beginnen meer en meer te trillen in het klaslokaal en haar vriendjes lijken haar uit te lachen.

Ze voelt zich boos worden maar de juffrouw stopt dat al snel door iedereen bij elkaar te roepen en te vragen of ze klaar voor de reis naar een pretpark zijn? Iedereen juicht maar zij voelt zich er niet fijn bij! Er hangt iets in de lucht en dat is niet Frans die voor haar zit. Nee er hangt een vieze sfeer, zo één die je alleen in de films zou tegenkomen.

Een enge film, vol spannende muziek zo voelt het voor haar. Alsof ze ieder moment besprongen kan worden. Alsof ze ieder moment... Nee dat is te erg, en dat gaat haar niet gebeuren. En haar vriendjes ook niet, vandaag niet nooit niet! Zo ver krijgen ze haar niet, want zij gaat opletten.

De juffrouw roept iedereen bij elkaar om de bus in te stappen en iedereen volgt als makke lammetjes maar zij houdt haar ogen wijd open. Ze trapt nergens in. En stapt de bus zenuwachtig maar oplettend in!

Als iedereen erin zit gaat de bus rijden en klinkt: de wielen van de bus, in koor in de bus! Iedereen zingt behalve zij. Zij vertrouwt het niet deze bus heeft een enge lading over zich heen. En ja ze heeft al die tijd gelijk wanneer de bus doorrijdt terwijl hij eigenlijk de afslag had moeten nemen. Ze wist het maar heeft niemand gewaarschuwd in de angst voor gek verklaard te worden.

De bus rijdt maar door en door ze doorkruisen drie provincies en de zelfs de juffrouw zegt niets. Iedereen is stil in de bus en kijken haar aan. Iedereen kijkt haar aan alsof ze haar ieder moment kunnen aanvallen. Ze probeert haar blik ergens anders op te richten maar er kijken te veel kinderen naar haar.

Ze houden elke beweging die ze maakt in de gaten. Met iedere vinger die ze beweegt ziet ze de hongerige blik van haar 25 vrienden. En op het moment dat ze opstaat staan er 10 van haar vrienden tegelijk op. De juffrouw zegt:

Geen zorgen Moons we zijn er bijna! Nog even geduld hebben!

Maar zij krijgt de kriebels van het toontje van de juffrouw en er gaat door haar heen dat haar laatste uur misschien wel geslagen heeft. Dan stopt de bus even op een zandweg en hoort ze de chauffeur grommen waarna de bus weer verder rijdt.

Ze komen langs een bos en de bus stopt nog niet. De bus rijdt maar door en door er komt geen einde aan, bang is ze niet maar van de opwindning plast ze zowat in haar broek. Dat pleziertje gunt ze ze niet, en dat gaat niet gebeuren denkt ze terwijl ze haar benen kruist. De kinderen moeten allemaal tegelijk lachen en de juffrouw lacht mee.

Dan hoort ze de juffrouw zeggen:

Nou we zijn er jongens tast toe, maar nog even wachten!

Ze zijn gestopt bij een verlaten wegrestaurant langs de snelweg. Iedereen moet bij elkaar zitten van de juffrouw maar zij gaat eerst naar de wc. Dat is het eerste waar ze aan denkt, gewoon even plassen.

Wanneer ze terugkomt zitten alle kinderen op een rij op haar te wachten met het mes en vork in hun hand en het kwijl wat zichtbaar op hun wangen is!

Ze loopt rustig dichterbij, voorzichtig Moons voorzichtig is wat ze denkt. Maak nu geen fouten Moons. Jij komt hieruit op de één of andere manier maar jij komt hieruit. Ze loopt rustig naar de deur terwijl de kinderen haar allemaal met hun hoofd lijken te volgen.

Ze doet de deur open en zet het op een rennen maar de chauffeur is achtergebleven en vangt haar op om haar naar binnen te brengen met de lachende woorden:

Heey deze wou ontsnappen! Niemand ontsnapt levend aan een rit met bus 9097!

De juffrouw komt dichterbij en bedankt de chauffeur door hem een kus op zijn wang te geven en in de tussentijd ziet Monika dat zij hoektanden heeft gekregen.

Ze spartelt zich wild los uit de grip van de chauffeur, en rent de snelweg op waar ze ternauwernood aan de auto's ontsnappen kan. Maar als ze omkijkt lijken de juffrouw en haar vriendjes te vliegen over de snelweg, om haar te pakken te kunnen krijgen.

Ze rent en rent op weg naar veiligheid, en daar gaat ze komen, in veiligheid! Op het moment dat ze de snelweg over is en het bos in rent wordt ze door de vliegende juffrouw opgetild en vliegt de juffrouw met haar in haar armen omhoog de lucht in. Helemaal boven in de lucht laat ze haar vallen en wordt Monika op miraculeuze wijze wakker in haar bed.

Het was maar een droom, het was maar een nachtmerrie. Ze rent naar beneden en geeft haar moeder een stevige knuffel. Maar na een moment van bijkomen zegt haar moeder dat ze zich moet klaarmaken voor school omdat vandaag een belangrijke dag is.

Vandaag is de dag van haar eerste schoolreis!

Dat was een mooi voorbeeld van de nachtmerries die wij boemannen geven kunnen hé? En met deze nachtmerrie is ons koninkrijk ook weer een stukje mooier geworden. Een stukje meer groen en een beetje meer water is voor haar nachtmerrie in de plaats gekomen.

Dus waarom geven we jullie nachtmerries zodat wij als wij weer thuiskomen in Angstland wij een hele mooie plek hebben om naar terug te keren. Monika heeft zojuist één van de ergste nachtmerries ervaren die wij te bieden hebben. En daarmee is ons Angstland een stukje beter geworden. Maar ze gaf meteen haar moeder een knuffel toen ze benden kwam en daar doen wij boemannen het voor!

Dat kleine beetje genegenheid dat een kind als geen ander te bieden heeft! En ja jullie zijn voor ons boemannen het mooiste geschenk wat er bestaat. Jullie onschuld en liefde maar ook eerlijkheid en affectie moet altijd intact blijven. Daarom mag een kind nooit denken als een volwassen man of vrouw zoals Karel wel deed.

Ik hoop dat je van dit enge verhaaltje genoten hebt en ik hoop dat jij een fijne nacht krijgt want je hoeft niet altijd eng te dromen namelijk. Dus voor nu lieve dromen en slaap zacht morgen ben ik er weer!

Einde van verhaaltje zes!

Verhaaltje 7.

Angstland!

Eng score: *?

Ik heb het al over Angstland gehad hé? Ons veilige plekje in een leven vol nachtmerries. Een echt paradijs, die jullie met jullie nachtmerries een paradijs maken. Een echte fijne plek, want waar jullie nachtmerries krijgen halen jullie al het slechte uit Angstland weg.

Want in het begin 2700 jaar geleden was Angstland zoals de naam ook zegt een beangstigende plek vol monsters en andere enge dingen. Maar doordat er angst werd gecreëerd zijn de monsters langzaamaan zo veel gevoed dat ze uit elkaar knapte. De monsters zagen er heel eng uit zoals je misschien wel gewend bent van een alien film brrrr als ik er alleen nog maar aan denk.

De monsters joegen iedereen op, en wouden iedereen uit Angstland opeten. Waarom? Om van onze angst te kunnen eten. Daarom zijn sommige boemannen ook verslagen als je niet bang voor ze bent. Dat is onze grootste kracht angst veroorzaken! Want met jullie angst kan Angstland weer opbloeien wat het ooit een was. Een mooie vredige plek. Maar dankzij één van de allereerste boemannen die ooit bestaan heeft, heeft het de naam Angstland gekregen en liepen de monsters overal in ons mooie land die al het mooie opgegeten hebben. Heb jij een hondje? Ach rare vraag ik ben een boeman ik weet het antwoord allang!

Maar zoals een hond eet zo wild en gulzig zo gingen de monsters ook te werk. Ze hebben alles opgevreten. Ons mooie groen en zelfs ons mooie gelukkige leven wisten ze op te vreten. Net zolang tot er helemaal niks meer over was om trots op te zijn.

Wij boemannen zijn niet voor veel bang maar voor deze monsters zijn wij zelfs bang. Deze monsters zijn minimaal 3 meter groot, en ze lopen op minimaal 5 poten. Het zijn verschrikkelijk afgrijselijke dingen. Ze zijn voor niets of niemand bang en stoppen pas met eten totdat alle mooie weg is.

De honger van hun gaat alleen maar om de mooie en lieve dingen, maar wij boemannen hebben ze kunnen verslaan, door wat ik net zei: door angst te zaaien op een andere plek. De dromen van de kinderen, want een nachtmerrie van een kind is de ergste die er bestaat. En daar hebben we ze mee kunnen verslaan ze vraten zich zo vol aan jullie nachtmerries dat ze ontplofte.

Het was een hele vieze bende vol viezigheid in angstland maar viezigheid valt schoon te maken. We zijn er ook heel lang mee bezig geweest maar wij moeten jullie angst blijven doorzetten.

Zodat de monsters niet meer terugkomen naar ons Angstland. Zodat ze ons Angstland niet meer eng voor ons boemannen maken. En je kan denken dat dat egoïstisch is van ons. Maar deze monsters kunnen ook naar jouw slaapkamer komen, en daar kan geen enkele nachtmerrie tegenop. Want als zelfs een boeman bang voor een monster is, ga er dan maar vanuit dat jij er ook bang voor wordt!

En jouw angst is waar ze op teren. En waar ze op blijven teren. Ze zullen je meenemen naar Angstland want daar hebben ze het meest aan je. En dat is waar wij boemannen voor zijn, wij zijn als het ware jouw beschermers tegen deze afgrijselijke monsters!

Want deze monsters eten alles op, alles waar je trots op bent ook als dat pappa en mamma is. Wij laten dat nooit gebeuren, maar dan moeten wij ons Angstland veilig houden door jullie nachtmerries te geven. Snap je?

Door jullie nachtmerries te geven, houden we de monsters bij jullie weg. Want geloof me een groter monster heb je nog nooit gezien. Ik ook niet en ik kijk bijna dagelijks in de spiegel. Het begon toen ik geboren werd 2700 jaar geleden. Toen kwamen de monsters in ons land.

En als baby heb je veel nachtmerries, daar hebben ze ook echt gebruik van gemaakt. Want ik droom ze nu nog. Ja boemannen dromen ook, alleen zijn onze nachtmerries heel eng maar ook voor ons heel vertrouwt. De monsters kwamen mijn kamertje binnen en hingen met hun reusachtige bek over mijn kribbe. Waarna ze mij met hun puntige tong vol haken likte en hun verlangen naar angst stilde door mijn angst voor mijn nachtmerries op te zuigen.

Voelen jullie ook een koude rilling? Brrrrr maar toen ik ouder werd en ze kwamen weer in mijn kamer besloot mijn vader koning van de boemannen wereldwijd, om de monsters tegen te gaan. Want de monsters liepen niet alleen maar bij ons maar ook bij jullie, jullie kennen ze als dinosauriërs maar hun echte naam is: Boegedie-boegedie en dit zijn echte alleseters want ze verslonden alles waar ze hun tanden in kunnen zetten.

En ze hadden mij bijna verslonden, en mijn ouders ook maar dankzij een hele grote boeman van wel 6 meter lang wisten we te winnen van de Boegedie-Boegedie! Deze boeman had de kracht om zich heel groot en lang te maken en zichzelf als een rubberen band zichzelf uit te rekken.

En zichzelf om de Boegedie-Boegedie te wikkelen tof hé? Zo heeft hij ons gered! Maar dankzij de angst van de kinderen uit alle landen hebben we de oorlog kunnen winnen. Dat was een idee van mijn vader. En met zijn idee kunnen we weer genieten van ons mooie land.

En ik weet ook wel dat nachtmerries misschien wel eng zijn. Maar dankzij jullie nachtmerries beschermen wij jullie ook en niet alleen maar Angstland. En laat je niks wijsmaken door iemand anders ik ben de opper boeman en ik heb het meegemaakt. Ik heb de monsters gezien en dat wil jij niet! Dat wil jij echt niet die dingen zijn eng poioioi!

Maar gelukkig zijn ze weg en kunnen ze niks meer opeten, maar hoe lang duurt het voor ze terugkomen? Als je bijvoorbeeld naar Karel keek hé, die jongen dacht bij zichzelf het kan altijd erger. Nee wij hebben kinderen zoals Joy en Jean nodig kinderen zoals Rob Marieke en Monika! Kinderen die bang zijn anders kunnen we jullie nooit beschermen voor de Boegedie-Boegedie monsters! Jullie angst zal jullie altijd veilig houden! Zolang je maar bang bent, komt alles vanzelf wel goed!

Deze was weer niet echt eng maar het maakt wel duidelijk wat wij boemannen doen en waar wij voor zijn. Wij zijn zeg maar de bewaarders van de rust in jouw slaapkamer en daarbuiten. En ja de Boegedie-Boegedie monsters zijn echt, en hun gevaar ligt nog altijd op de loer. Nog altijd moeten wij hun weten te stoppen door het gevecht met ze aan te gaan. Door zoveel angst te creëren dat ze zichzelf weer helemaal volvreten en weer ontploffen. Met alle vuile viezigheid van dien. Maar dat was ik nog vergeten te vertellen. Al jullie dromen die de Boegedie-Boegedie monsters weghouden maakt Angstland nachtmerrie voor nachtmerrie een wonderschoon en geweldig mooi koninkrijk. Dus eigenlijk moeten wij boemannen jullie onze excuses aanbieden. Wij geven jullie nachtmerries maar dat is wel voor het grotere plaatje snap je? Bij deze spijt het ons, maar we moeten wel! We moeten dit doorzetten, ander komen de Boegedie-Boegedie monsters weer aan de macht en dat zou het einde van de wereld betekenen!

In dit verhaal zit niet echt een moraal alleen dat zelfs als je het goed probeert te doen je het soms toch nog fout doet af en toe! En daar zijn zelfs boemannen geen uitzondering in!

Einde van het zevende verhaaltje!

Verhaaltje 8.

Het offer!

Eng score: **

Het is donker in de donkere middeleeuwen wanneer Sir Gregor de derde last van zijn eerste nachtmerrie ooit krijgt. Hij is een stoere ridder en een leider van een heel leger. Hij is de vlaggendrager en de klokkenluider in één. Hij is degene waar het gehele leger naar luistert. En hij heeft een bloederige nachtmerrie over een verloren veldslag. Een veldslag waar ze in een hinderlaag liepen. Een veldslag waar ze verraden werden door de boeren die ze beschermen.

Alleen Sir Gregor de derde overleeft het gevecht. Maar hij is geraakt door een zwaardslag en die heeft zijn sporen nagelaten. Zijn maliënkolder is doorboord door een speer en zijn harnas ligt op de grond. Zijn schild kan hij niet meer tillen wanneer hij op zijn trouwe paard stapt en nog een laatste vijand met een zwaardslag van zich afslaat.

De vijand gaat neer en Sir Gregor de derde kan wegrijden. Maar wanneer hij bij zijn kasteel aankomt en vraagt of de poort omlag kan ziet hij dat de vijand binnen de muren is gedrongen. In zijn kasteel, en bij zijn vrouw!

Iedereen loopt gevaar, ook buiten het kasteel wanneer hij de trollen op de kasteel muren ziet balanceren en hem uitdagend met een vinger wijzend uitlachen.

Snel rijdt hij weg op zijn paard **Hatsjoe** zijn enige compagnon, en de enige die hij op dit moment kan vertrouwen! Hij moet de dorpingen waarschuwen voor het gevaar dat ze te wachten staat! Hij bereikt al snel het dorp: **Oeleke-Boeleke** maar de dorpingen luisteren niet naar zijn waarschuwingen terwijl hij door zijn verwondingen van zijn paard **Hatsjoe** afvalt en op de grond met zijn vinger naar het kasteel wijst...

De dorpingen wegen er niet zwaar aan en gaan gewoon door met werken terwijl hij naar de ziekenboeg wordt gebracht. Er vloeit een druppel bloed van zijn verwondingen op het door de paarden platgetrapte zand. Één druppel maar het is genoeg om je zorgen over te maken.

Wanneer hij bijkomt hoort hij de dokters allemaal lachen en giechelen, praten en schreeuwen naar elkaar. En het zijn er veel, heel veel allemaal voor hem. Ze doen allemaal lachend hun werk, hij wordt er stapelgek van. En tikt nerveus met zijn vingers op de operatietafel.

Maar het gelach en het gedram gaat maar door en door. Totdat hij opstaat en weg wil lopen, dan ziet hij wat er aan de hand is de dokter is een trol. Alle witte jassen zijn trollen, er is geen enkel mens meer te vinden in deze ziekenboeg.

Hij slaat zich een weg naar buiten, weg uit deze trollen-invasie! Maar buiten zijn ze ook, en ze komen met zijn allen achter hem aan. Zijn hechtingen schieten los terwijl hij opzoek gaat naar **Hatsjoe** om weg te komen uit deze hel en opzoek naar rust. De trollen blijven maar in een moeilijke taal achter hem aan rennen en praten en schreeuwen.

Hij verstaat het niet en schreeuwt:

**GA BIJ VAN MIJ STELLETJE ZWAMTROLLEN,
STELLETJE VIEZELAKKENDE OORDOVERS,
GA WEG VAN MIJ!**

Hij rent het bos in wat dichtbij het dorp ligt en het gehele dorp omringt. Een stil en een donker bos, met veel lawaai. Hij kan alleen maar denken: nee nog meer van die zwamtrollen zijn er dan helemaal geen normale mensen meer te vinden? Waar is mijn kasteel en waar is **Hatsjoe** de enige die ik nu vertrouwen kan? Waar is de uitweg uit deze ongelooflijke hel? Waar moet ik heen dan?

Hij ziet een oude vrouw staan en ze wenkt hem naar haar toe. De enige die er normaal uitziet, snel loopt hij vol vertrouwen naar haar toe en grijpt haar hand stevig vast. De vrouw lacht en wijst naar een holle boom, waar iets in lijkt te liggen. Het lijkt op een stuk papier, een stuk oud papyrus papier!

Wanneer hij het papier aanraakt voelt hij zich sterk, alsof hij alles aankan en hij koning is. Het stuk papyrus laat zijn wonden helen en zijn pijn genezen. Hij voelt zich oppermachtig terwijl de vrouw alleen maar lacht. Hij moet meer van dit papier hebben en vraagt aan de oude heks waar hij meer vinden kan.

Maar de vrouw werkt niet mee aan zijn wensen. Hij vraagt het nog een keer maar nog wil de vrouw niet meewerken. Dan wordt hij boos en keert zich tegen de vrouw. De vrouw lacht alleen maar en gaat in rook op in de lucht ergens.

Sir Gregor de derde kijkt zoekend naar de vrouw om hem heen maar ze is nergens te bekennen alleen haar lach is nog te horen in het bos dat langzaamaan begint te leven. De bomen lopen kreunend naar hem toe en de takken grijpen hem vast. Totdat hij zich niet meer bewegen kan.

Hij is niet van plan op te geven en vecht tegen de pijn en de bomen, met zijn papyrus is hij onverslaanbaar en de bomen komen daar ook achter. Ze gaan merken hoe sterk hij is met dit stuk papier! Maar de takken grijpen zich te strak vast en het stuk papier valt uit zijn handen op de grond. Snel komt bij hem het besef dat zijn laatste uur geslagen heeft.

Het laatste wat hij hoort zijn de lachende trollen voordat het licht uitgaat.

Dan wordt Gregory wakker, hij slaat zijn dekens aan de kant en staat meteen wild op uit zijn bed om naar de badkamer te lopen en te drinken uit de waterkraan. Hij kijkt in de spiegel om te zien of hij nog zichzelf is, tot zijn grote verbazing heeft hij striemen op zijn gezicht.

Verward en bedeesd loopt hij naar beneden om aan zijn ontbijt te beginnen. Dan vraagt zijn oudere zus aan hem of hij lekker geslapen heeft, en is het enige antwoord wat hij geven kan:

Houd je mond zwamtrol!

Kun jij dit moraal raden? Ja deze is moeilijk hé? Dit moraal gaat erom dat je niet iedereen vertrouwen kan die er lief uitziet. Als je iemand niet kent geloof hem of haar dan niet zo snel en doe niet zoals Sir Gregor de derde wel deed! Dit zijn de soort nachtmerries dat wij boemannen jullie kinderen geven, om jullie onze levenslessen te leren doormiddel van jullie onderbewustzijn. Jullie luisteren naar ons terwijl wij jullie eigenlijk een verhaaltje uit onze eigen ervaring vertellen. En alle nachtmerries zijn waargebeurd. Dat is de kracht van het boemannenschap, de jeugd duidelijk maken dat er eigenlijk niks is om bang voor te wezen. Maar dan moeten jullie eerst het gevecht met ons aan iets waar wij altijd naar uitkijken.

En alleen als je er klaar voor bent alleen dan kan je ons aan. Heel veel kinderen zijn geslaagd voor onze test, maar heel veel kinderen hebben de eerste paar pogingen ook gefaald om later sterker terug te komen, en ons toch nog bij onze lurven te grijpen. Het kan maar op één manier eindigen voor ons en dat is als het kind het gevecht wint tegen zijn of haar grootste angst...

Dit gezegd te hebben wens ik jou een goede nacht *Slaap zacht* en tot morgen bij een nieuw verhaaltje!

Einde van het achtste verhaaltje!

Verhaaltje 9.

De les!

Eng score: ****

Nathan hoort aan hoe de meester hem weer eens saai de les leest. Hij heeft weer eens wat fout gedaan. Iets wat van de meester weer eens niet mocht maar zijn vriendjes gelukkig om moesten lachen. Hij knikt en lacht maar de meester lijkt alleen maar bozer te worden op hem.

Hij wordt naar de directrice gestuurd, niet voor de eerste keer en ook niet voor de laatste keer. Wanneer de directrice hem aanspreekt op zijn fouten dan moet hij alleen lachen om het adertje in het hoofd van zijn meester die op knappen stond. Hij ziet het hele bloedfonteyntje al voor zich als dat adertje had geknapt. Hij lacht erom terwijl de directrice maar boos doorpraat.

Dan hoort hij: *Ik ga jouw ouders hiervan op de hoogte stellen Nathan.* Hij kan alleen maar denken: Mooi zo dan word ik opgehaald uit deze saaie plek wat mensen school noemen, en waar ouders hun kinderen elke dag dumpen. Maar terwijl de directrice zijn ouders boos opbelt en ze het nieuws verteld wat hij nu weer heeft fout gedaan, krijgt ze al snel een antwoord te horen wat ze niet had verwacht.

Ze komen hem niet ophalen en hun moeten maar een straf voor hem bedenken. De directrice lacht en zegt: *Oké maar wij zijn niet meer zo lief voor hem!*

Dan hangt ze de telefoon op en trekt Nathan aan zijn arm mee naar een donkere kleine kamer. Een kamer met maar één klein deurtje en geen ramen. Het lijkt wel een cel zoals hij wel eens op tv heeft gezien. Een vieze met een emmer in de hoek waar hij in moet plassen. De directrice lacht naar hem en duwt hem naar binnen. Het licht uit de gang laat haar ogen glimmen, twee helderwitte balletjes kijken hem een seconde aan.

Dan gaat de deur dicht en wordt het slot omgedraaid. Hij kijkt bang om zich heen de emmer zit nog half vol van de vorige keer en er is geen uitweg! Hij hoort in de verte voetstappen naderen het klinkt als een tikkend geluid: tik, tik, tik, tik, tik, Bij de deur blijft hij staan en stopt het getik even. Dan hoort hij een lach en wordt er aan de deur gekrast voordat de voetstappen weer klinken maar dit keer sneller: tikke, tikke, tikke, tikke, tikke...

Helemaal alleen zit hij in deze cel geen tijd maar in deze kleine kamer gaat de tijd toch heel langzaam. Er staat niet eens een bed of stoel, alleen maar een betonnen op een bank lijkend ding. En een tafeltje dat aan grote zware ijzeren kettingen zit. Een echte cel zoals vroeger in het wilde westen. Zoals Smoking Jack ook had. Zijn grote idool, hij begint zich groter en groter te voelen, hij is op dit moment: Salty Nate!

En Salty Nate is nergens bang voor ook niet voor de tik-krassers helemaal nergens al ebt dat gevoel al snel weg wanneer de directrice met een schelle lach voorbijloopt en zegt: *Oh ja joh? Salty Nate? Nou ik ben benieuwd wat je allemaal van plan bent te doen om hieruit te komen!*

Haar stem doet wat met hem en hij verlamt van angst op het betonnen bank ding. Dan hoort hij weer: tik, tik, tik, tik, tik, tikke, tikke tikke tikke tikke tikke tikke tikke tikke. En wordt er hard op de deur gebonsd met een helse gil. Hij ziet de deur gewoon buigen bij elke bons en hij wordt banger en banger, dit heeft Smoking Jack nog nooit meegemaakt. En hij kent alle boeken, **allemaal!** Maar dit is precies weer wat voor: Salty Nate!

Die zich altijd in de problemen weet te werken. Dan hoort hij de meester lachen en praten op de achtergrond, hij legt zijn oor tegen de stevige houten deur en vangt wat op:

Dus als wij aan het hoofdgerecht beginnen halen we hem op? Ja helemaal goed! Laat het lekker smaken jongens! Ze zijn er mals en sappig genoeg voor!

Nee! Ze willen hem opeten! Hij moet hieruit komen! Hij moet hier weg, uit dit celletje weg!

De deur lijkt door het gebonk half uit de scharnieren zijn gebarsten. Daar kan hij wat mee! Dat kan hem helpen! Hij wiebelt de deur uit de scharnieren en de zware deur valt net naast hem op de grond. Dan hoort hij het getik maar dan keer 5 of 6 en het gegil van iets van buiten deze planeet. Hij ziet er één het is meneer Onise die met en geitenkop en vlammen uit zijn voeten achter hem aankomt. Hij is snel en zijn voeten tikken bij elke stap die hij zet. Hij lacht: *Je kan niet ontsnappen Salty Nate!*

Maar Nathan doet zijn best en rent zo snel mogelijk weg, overal waar hij kijkt zijn leraren met geitenkoppen en hoeven terwijl meneer Onise nog steeds achter hem aankomt. Nathan ziet zijn kans schoon en duikt een kast in, hij hoort meneer Onise doorlopen terwijl de andere leraren nu ook de zoektocht gillend starten.

Nathan denkt na over de mogelijke uitwegen en duwt de deur een heel klein stukje open. Maar hij is gespot en de deur wordt opengetrokken door de directrice die een bokkenkop heeft gekregen, compleet met hoorns en al. Ze kijkt hem indringend aan met haar geel/witte ogen, ze likt haar kwijlende bek af en zegt:

Ja jongens hier is hij, hier is dat lekker malse stukje vleesss!

Alle leraren komen eraan gelopen in een hoog tempo. En grijpen hem vast ze buigen allemaal hun hoofd en likken hun kwijlende bek af voordat de kok van de school eraan komt met een groot hakmes in zijn handen. Als hij dichterbij komt gelopen wordt Salty Nate schreeuwend wakker in zijn klaslokaal.

En vraagt de meester aan hem wat hij heeft meegekregen van de les. Hij kijkt verward en half dromerig om zich heen en ziet dat hij tijdens de wiskundeles in slaap is gevallen. Als de bel gaat voor de pauze zegt de leraar:

Heey jongens we hebben een verrassing in de kantine onze kok is er heel druk mee geweest tast toe!

Nathan knijpt zichzelf om te kijken of hij echt wakker is, maar hij laat deze maaltijd aan hem voorbijgaan. Hij eet dit voor nog geen miljoen euro op! Alhoewel misschien is het wel heel lekker!

Weet jij het moraal van dit verhaal? Dit is er een die wel een beetje verstopt zit hé? Deze moet je tussen de regels door lezen, maar hij zit er wel degelijk, eigenlijk meerdere maar ik kies er 1. uit!

Kijk Nathan heeft een grote nachtmerrie gehad over de bokmensen. En die bestaan echt! Maar toen hij wakker werd in de klas had de kok iets onbekends bereid en ook al had hij die nachtmerrie gehad, hij had er toch nog zin in!

Dus het moraal is?.....

Niet alles is wat het lijkt, en mocht het zijn dat iets heel vies lijkt of ruikt dat betekend niet meteen dat het ook vies is! Dus probeer het gewoon en zie waar het je brengen zal. Misschien vind je het wel lekker! Eigenlijk precies hetzelfde als groenten, groenten zijn heerlijk en heel goed voor je maar er zijn genoeg kinderen die dat niet lekker vinden omdat het kan stinken of er raar uitziet. Maar als ze het eenmaal een kans hebben gegeven dan vinden ze het altijd lekker. Bijvoorbeeld sperzieboontjes met een klontje boter hmmmm begin er trek bij te krijgen. Maar het is te laat om te koken nu, ook boemannen moeten ooit eens slapen, en ik zoek mijn bed nu ook maar eens op. Slaap zacht en tot morgen voor een het laatste verhaaltje.

Einde van het negende verhaaltje!

Verhaaltje 10.

De Creeper!

Eng score: **

Het is een kalme dag in het park voor Elizabeth ze heeft veel plezier met haar hondje Filippah een golden retriever met een voorliefde om te apporteren maar vooral zwemmen. Ze gooit de bal ver weg het water en Filippah springt het water in als een malle. Ze pakt de bal vast en komt het water weer uit! Dan loopt ze naar haar bazin Elizabeth en spettert haar nat. Elizabeth's gezicht wordt helemaal zwart gespetterd en mamma en pappa lachen erom. Dan is het genoeg met het gespeel voor vandaag, want Elizabeth heeft huiswerk te maken. Iets waar ze totaal geen zin in heeft.

Maarja ook dat moet gebeuren! En het liefste zo snel mogelijk. Dan is ze er maar mee klaar. Ze loopt haar kamer binnen en voelt wat in haar haar het is een glibberig ding wat ze op de grond gooit. Dan gaat ze aan haar bureau zitten en slaat haar Engels boek open. Het enige vak waar ze goed in is. De rest is allemaal zo moeilijk en saai. Ze is halverwege haar huiswerk en heeft alle basisingen wel gedaan. Als ze nieuwsgierig wordt naar wat voor glibberig ding er in haar haar zat.

Ze kijkt op de grond maar kan het niet vinden, het lijkt wel weggelopen ofzo. Ze kijkt overal waar ze kijken kan maar het ding is echt weg. Nergens is het te vinden, helemaal nergens! Dit kan toch niet, ach het zal wel kikkerdril geweest zijn!

Het zal dat wel geweest zijn, snel maakt ze haar huiswerk af en loopt de trap af om met Filippah te lopen. Wanneer ze de straat uitloopt hoort ze iets achter haar, maar ze ziet niks en loopt door. Weer hoort ze iets achter haar en weer kijkt ze, maar weer niks te zien. Angstig loopt ze verder telkens achteromkijkend. Maar niks te zien, de hele weg is niks te zien. Terwijl ze de hele tijd iets achter haar hoort lopen.

Een slijmerig iets, een vies geluid is wat haar achtervolgt, en alleen het geluid. Het maakt haar langzaamaan gek. En het duurt nog even voor ze thuis is. Zoals gewoonlijk als ze deze weg loopt duurt het even voor ze weer thuis is. Dan blaft Filippah tegen een boom en gaat ze meteen kijken, maar ze ziet niks. Er is een kat en muis spel aan de gang met haar en haar hond. Wie is degene die zo achter hun aanloopt, want ook al ziet ze niks er moet iemand zijn toch? Er moet iemand lopen Filippah hoort het en zij hoort het maar er is de hele tijd niets te zien.

Het drijft haar tot waanzin wanneer ze nog een keer hetzelfde sluimerige glibberige geluid hoort en een plets. Alsof er iets nats is gevallen vlak achter haar maar nu kijkt ze niet meer, nu moet ze naar huis! Slijmerig ding of niet, en ze komt wel thuis.

Dit is een bekende weg alleen wordt ze nu achtervolgt door iets onzichtbaars wat haar pakken wil! Wat haar te grazen wil nemen en bij haar kladden of lurven wil grijpen. Iets waar ze onbedoeld heel erg bang voor is.

Ze loopt haar straat in nog maar een paar meter en dan is ze weer thuis. Dan is weer veilig! Ze loopt haar voortuin in en duwt de sleutel in het slot, ze heeft er 4 pogingen voor nodig voordat het eindelijk lukt en ze de deur kan openen. Snel trekt ze Filippah mee naar binnen en slaat de deur dicht, dan klinkt er een piep en kijkt ze meteen of haar hond niks mankeert. Maar als ze bij de voordeur kijkt ligt er een stuk afgebroken tentakel ofzo. Je weet wel zo'n slijmerig ding met van die zuignappen eraan.

Een raar vies ding met de aarde nog aan de natte zuignappen vastgeplakt. Ze pakt het ding op en voelt dat de tentakel nog beweegt in haar handen. ze gooit het bang in de avalemmer en loopt de woonkamer binnen. Hoe ze het moet zeggen weet Elizabeth ook niet maar ze probeert maar gewoon wat en zegt dat haar moeder maar eens in de prullenbak moet kijken.

Haar moeder zegt blij: *Oh meisje heb je schoongemaakt voor mij?*

Ze geeft een boze blik naar haar moeder en gaat zelf ook kijken. Al snel ziet ze dat de tentakel weg is. Maar hoe? En waar kan dat vieze ding zijn? Waar is het gebleven? Ze zoekt het gehele huis door maar ze vind het niet, dat ding zal wel verdampt zijn denkt ze terwijl ze met een raar gevoel haar kamer binnenloopt.

In de douche naast haar kamer hoort ze een geluid, de enige plek waar ze nog niet gekeken had. En dat is dom van haar, heel dom! Want de douche heeft water en tentakels houden van water. Ze doet boos de douchedeur open maar ziet niks. Alleen maar een nat en slijmerig spoor naar het doucheputje. Maar hier kan hij toch niet inzitten zucht ze zacht. Terwijl ze het doucheputje loshaalt er komt een gigantische stank uit dat ding alsof de riolering naar boven komt gezet.

Met haar vingers aan haar neus stopt ze haar hand erin, er zit heel veel in maar geen tentakel. Ze trekt haar hand eruit en neemt meteen een bos haar van haar ouders mee, bah! Achterdochtig en nieuwsgierig doorzoekt ze alle hoekjes van het huis maar ze vind niks. De dag gaat langzaam voorbij en het wordt avond als zelfs haar ouders dingen horen in het huis.

Dezelfde dingen als die zij hoort dus ze is niet gek!

Dat wou ze weten of ze gek was geworden, en zegt stellig tegen zichzelf: *Deze 8-jarige weet heel goed wat waar is en wat niet!* Haar vader gaat ook maar eens opzoek en al snel horen ze een schreeuw komen van boven. Als eerste rent haar moeder de trap op en daarna volgt zij ook. Ze treffen haar vader aan liggend op de grond met een vies goedje over zich heen. Een slijmerig goedje vol plakkerig spul. Haar vader beweegt niet meer en ligt daar maar en ligt daar maar. Haar moeder komt al snel met het idee om een glas water in zijn gezicht te gooien maar het helpt niet. Hij is niet dood want hij ademt nog.

Wanneer ze naar beneden loopt om Filippah op te sluiten in de woonkamer hoort ze haar moeder ook een gil uitkramen. Snel rent ze naar boven, en ziet haar moeder levenloos naast haar vader liggen. Ze bonkt en bonkt op haar slapende ouders en schreeuwt: **WORDT WAKKER!** Maar is er is niks mee te beginnen op dat moment hoort ze iets van de trap afvallen en denkt ze nu heb ik je. De voordeur gaat open en dicht, open en dicht. En ze ziet twee kleine rode octopus mannen met de deur spelen.

Eén loopt naar haar toe en slaat en tentakel om haar heen, de andere glibbert weg de straat in en uit het zicht.

De eerste opent zijn bek waar veel puntige tanden
inzitten en doet de woonkamerdeur open. Dan
loopt hij naar Filippah die schrikt en hem bijt. De
octopus-man piept en jankt maar Filippah vreet
hem helemaal op. Totdat er niets meer dan een
slijmerig goedje op de grond is overgebleven.

Elizabeth hoort gestommel op de trap en daar
komen pappa en mamma eindelijk weer
aangelopen die haar vertellen dat zij de enige jonge
boevrouw is die de aanval van De Creeper heeft
doorstaan. Iets wat maar eenmaal in de 4000 jaar
gebeurt en dat ze heel trots op haar zijn.

Ze heeft wel eens verhalen over De Creeper
gehoord in de boemannen club, en hij moest
onverslaanbaar zijn. Maar met de hulp van Filippah
kan ze alles aan en geeft haar een knuffel met de
woorden:

Dank je wel, dankzij jouw hulp is de wereld weer
een beetje veiliger!

Samenvatting!

Het begon allemaal met Jean en zijn nachtmerries die zijn boeman heeft verslagen door een simpel bedankje aan hem te geven en hem te laten inzien dat zijn boeman weer gewaardeerd werd! Dat heeft Stumpero heel lang niet gevoeld. En hij is door de president van de boemannen club opgewaardeerd tot een Boeheld!

Toen kwam Joy aan de beurt met haar nachtmerries over de spinnenman die heeft zij weten te verslaan door niet bang te wezen voor Arachnietjoh! Arachnietjoh is ook opgewaardeerd tot Boeheld. Iets wat de hoogste onderscheiding voor een boeman is, omdat een kind niet meer bang is voor de allergrootste angst.

Toen kwam Rob aan de beurt die geloof het of niet ook last heeft gehad van een boeman, je zou het niet denken hé? Maar ook dat was een boeman! Verscholen op een verwilderd graf. Deze boeman heeft geen onderscheiding voor zijn werk gehad maar is wel toegelaten in de boemannen club! Wat ook een hele grote eer voor hem was!

Ook Marieke heeft haar boeman overwonnen door simpelweg niet bang meer voor hem te wezen en het gevecht letterlijk naar hem te brengen. Het

grootste gevecht ooit van Doroplu! Doroplu heeft een andere onderscheiding van ons gehad de: Geen genade onderscheiding. Ook hij is geslaagd Marieke is niet meer bang voor haar allergrootste angst.

Toen kwam Karel aan de beurt helaas voor ons was Karel niet meer te redden. En heeft Danoli gefaald in zijn taak als boeman maar hij mag het nog een keer proberen om zijn kracht als boeman aan ons te bewijzen.

Monika die had een hele erge nachtmerrie en daar zijn we op dit moment nog mee bezig, haar angst begint wel weg te gaan maar we zien het somber in voor haar helaas. Want als wij boemannen niet kunnen helpen heb je kans dat ze de rest van haar leven bang blijft!

Toen kwam ons Angstland aan de beurt en ik twijfelde om dit verhaaltje te vertellen maar misschien is Angstland wel het belangrijkste verhaaltje om te vertellen. Aangezien je dan de reden begrijpt waarom wij kinderen bang proberen te maken!

Wij maken kinderen bang omdat ze dan hun grootste angst onder ogen zien en zonder angst door de rest van hun mooie leven lopen. En voor het behoud van ons mooie Angstland.

Want de Boegedie-Boegedie monsters zijn echt de engste allesverslindende monsters die er maar kunnen bestaan.

Toen kwam de nachtmerrie van Gregory aan de beurt, en Gregory dat is een moeilijke om nu al uitspraken over te doen. Hij droomde over Sir Gregor de derde, maar hij is maar gewoon Gregory en wij kunnen hem niet duidelijk maken dat hij ook als hij wakker is Sir Gregor de derde is.. Dus Gregory dat is een moeilijke op dit moment...

Nathan ofwel Salty Nate is misschien wel het beste bezig van alle kinderen. Hij heeft al lang geen nachtmerrie meer gehad, en is zelfs niet meer bang voor zijn boeman Knuckle Ben. Wij hopen dat zijn nachtmerries nooit meer terugkomen maar dan moet hij ook die superheld blijven die hij nu is, en niet meer bang wezen voor ons! Alleen dan komt hij er!

En als laatste was Elizabeth aan de beurt. In dat verhaaltje zat geen moraal, maar De Creeper is één van de boeman legendes die zij samen met Filippah heeft verslagen.

Ze had geen hulp van haar ouders alleen zij en haar trouwe hond hebben ze aangekund... en dat is natuurlijk ook de kracht van de boemannen of vrouwen die wij in onze club hebben.

Maar ook van de kinderen, want de kinderen trotseren ons ook alleen. Zonder hulp van wie dan ook alleen maar hunzelf. En daarom stond het verhaaltje van Elizabeth erin, je kan wel denken dat wij boemannen niet bang maar iedereen is wel ergens bang ook wij.

En nogmaals onze excuses voor de nachtmerries die wij jullie geven maar soms dan moet je wel gekeken naar het grotere plaatje. Als de monsters besluiten uit Angstland te ontsnappen dan nemen ze de wereld over en dat zou rampzalig zijn..

Ik hoop dat jullie van dit boekje genoten hebben en als jullie vragen of zelf een misschien wel beter verhaaltje van minimaal 1 A5je hebben dan kun je die opsturen naar:

Write.to.bennie@gmail.com

En dan zorg ik ervoor dat er iets moois mee gebeurt! Een eigen plekje in het volgende boek of een eigen plekje op mijn website.

Slaap zacht en tot de volgende keer met vriendelijke groet Bennie de 2700-jarige opper boeman.

